KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. lapkričio 16 d.

dėl Vokietijos pagalbos degtinės gamykloms

(pranešta dokumentu Nr. C(2004) 3953)

(Tik tekstas vokiečių kalba yra autentiškas)

(Tekstas svarbus EEE)

(2006/240/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies 1 pastraipą,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos ekonominės erdvės, ypač į 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo nuomonę pagal pirmiau nurodytus straipsnius ([1]) ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) 2000 m. lapkričio 22 d. raštu šešios Vokietijos pramoninės gamybos įmonės, priklausančios *Pramoninių degtinės gamyklų asociacijai* (*Arbeitsgemeinschaft gewerblicher Kornbrennereien*), dėl 1999 m. gruodžio 22 d. priimto Biudžeto sanavimo įstatymo (*Haushaltssanierungsgesetz – HSanG*), kuris pakeitė 1976 m. gegužės 2 d. Degtinės monopolio įstatymą (*Branntweinmonopolgesetz*), įteikė Komisijai skundą ([2]).

(2) Skundo pateikėjai prašė patvirtinti, kad Vokietijos įstatymus leidžianti institucija, pakeisdama Degtinės monopolio įstatymą (*Branntweinmonopolgesetz* ([3]), priėmė potvarkį, kuris prieštarauja Europos bendrijos steigimo sutarties 87 straipsniui, nes šis potvarkis nevienodai traktuoja pramonines ir žemės ūkio degtinės gamyklas, kurios ligi tol vienodai galėjo pretenduoti į pagalbą, tačiau dabar teisę į pagalbą turi tik žemės ūkio gamintojai. Jie pareiškė, kad naujasis potvarkis žemės ūkio degtinės gamykloms suteikia neginčijamą pranašumą, kuris vertinamas kaip pagalba, nesuderinama su bendromis konkurencijos taisyklėmis.

(3) 2001 m. sausio 3 d. Komisija pirmą kartą paprašė Vokietijos suteikti išsamesnę informaciją apie pakeitimus, dėl kurių keliamos pretenzijos. Į tai Vokietija atsakė vasario 14 d. raštu, kuriame nurodė, kad apie abejotinas pagalbos priemones Komisijai buvo pranešta jau 1976 m. ir kad naujasis įstatymas tik padeda gerinti jau esamą mechanizmą. 2001 m. kovo 16 d. Komisija vėl pateikė keletą klausimų Vokietijai, kuri paprašė pratęsti savo atsakymui skirtą terminą, ir Komisiją šį prašymą patenkino 2001 m. balandžio 9 d. raštu.

(4) 2001 m. balandžio 24 d. Vokietija nusiuntė atsakymą Komisijai, o pastaroji lapkričio 19 d. pateikė savo pirmąsias išvadas ir pastabas. 2001 m. gruodžio 19 d. rašte Vokietija patvirtino savo 2001 m. vasario 14 d. nuomonę ir iš naujo patikino, kad abejotina pagalba yra suderinama su Bendrijos teise.

(5) 2002 m. vasario 22 d. raštu, remdamasi 1999 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, kuriame nustatytos išsamios EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisyklės, 17 straipsnio 2 dalimi ([4]), Komisija paprašė Vokietijos pareikšti savo nuomonę ir pateikti naudingų pasiūlymų, kaip Įstatymas dėl pagalbos degtinės gamykloms galėtų būti suderinamas su Europos bendrijos steigimo sutarties 87 straipsnio 1 dalimi. 2002 m. kovo 19 d. Vokietija raštiškai pranešė Komisijai, jog ji mano, kad tokios rūšies priemonės yra nereikalingos, nes tai neatitiktų Komisijos išvadų. Ypač tai yra taikytina išvadai, pagal kurią degtinė yra pramoninis, o ne žemės ūkio produktas.

(6) 2002 m. birželio 19 d. sprendime Komisija pasiūlė Vokietijai keletą naudingų priemonių naujai Vokietijos įstatymo dėl pagalbos degtinės gamykloms redakcijai. 2002 m. liepos 19 d. ir 23 d. raštuose Vokietija pranešė Komisijai, kad ji atmeta pasiūlymą ir todėl neketina vykdyti tikslinių priemonių per nustatytus terminus.

([1]) OL C 269, 2003 11 8, p. 2.

([2]) Federalinis įstatymų biuletenis *Bundesgesetzblatt*, 1999 m. I dalis Nr. 58, išleistas Bonoje 1999 m. gruodžio 28 d. Priėmus Biudžeto sanavimo įstatymą, įvykdyta bendra Vokietijos degtinės monopolio reforma. Įstatymas įsigaliojo 2000 m. spalio 1 d.

([3]) 1976 m. gegužės 2 d. Degtinės monopolio įstatymas (*Branntweinmonopolgesetz*).

([4]) OL L 83, 1999 3 27, p.1; pakeistas 2003 m. Stojimo aktu.

(7) Todėl Komisija, remdamasi Reglamento (EB) Nr. 659/1999 19 straipsniu, 2002 m. spalio 16 d. nusprendė pradėti oficialią patikrinimo procedūrą dėl abejotinų pagalbos priemonių. Nutarimas buvo paskelbtas 2002 m. rugsėjo 11 d. *Europos Sąjungos oficialiajame biuletenyje* ([5]), be to, visi suinteresuotieji asmenys buvo paraginti pareikšti savo nuomonę dėl abejotinų priemonių.

(8) 2002 m. lapkričio 12 d. Vokietija pasisakė už procedūrą.

(9) Iš trečiųjų šalių Komisija gavo iš viso 54 komentarus, tarp jų viena nuomonė buvo su maždaug 2 000 parašų. 2003 m. vasario 7 d. komentarai buvo persiųsti Vokietijai su prašymu pareikšti savo nuomonę. 2003 m. vasario 26 d. Vokietija paprašė Komisijos pratęsti terminą savo atsakymui parengti ir vasario 27 d. gavo tam sutikimą. Vokietijos atsakymas raštu galiausiai pasiekė Komisiją 2003 m. kovo 19 d.

(10) 2003 m. birželio 5 d. Vokietijos prašymu įvyko susitikimas; 2003 m. birželio 4 d. Vokietija įteikė Komisijai šiuo klausimu parengtą raštą; 2003 m. liepos 2 d. buvo įteiktas dar vienas raštas.

(11) Skundo pateikėja savo nuomonę raštu įteikė Komisijai 2003 m. rugpjūčio 13 d. dar prieš posėdį, kuris jų prašymu įvyko 2003 m. rugpjūčio 29 d.

(12) 2004 m. kovo 5 d. Komisija perdavė Vokietijai skundo pateikėjų 2003 m. rugpjūčio 13 d. raštą. Vokietija į tai atsakė 2004 m. balandžio 5 d. raštu.

II. **MINĖTO POTVARKIO APRAŠAS**

A. **Vokietijos degtinės monopolis ir jo plėtra**

(13) Vokietijos degtinės monopolis buvo įvestas 1922 m. balandžio 8 d. įstatymu ([6]) ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimu, o būtent 1976 m. vasario 17 d. nutartimi teismo byloje 45/75 (*Rewe-Zentrale*) ([7]) pakeistas 1976 m. gegužės 2 d. įstatymu. ([8]) Naujasis 1976 m. gegužės 2 d. Įstatymas dėl degtinės monopolio panaikino iš teritorinių apsaugos priemonių kylančią kainų rėmimo politiką, kuri prieštaravo Europos bendrijos steigimo sutarties 31 straipsniui (buvęs 37 straipsnis), kad pakeistų ją kainų kompensavimo mechanizmu.

(14) 1976 m. balandžio 9 d. Vokietija pranešė Komisijai apie reformuotą Degtinės monopolio įstatymą ([9]) pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 93 straipsnio 3 dalį (nuo šiol 88 straipsnis 3 dalis), remdamasi 1962 m. balandžio 4 d. Tarybos reglamento Nr. 26 dėl tam tikrų konkurencijos taisyklių taikymo žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais ([10]) 4 straipsniu. Minėto reglamento 4 straipsnyje parašyta: „*Sutarties 93 straipsnio 1 dalis ir 3 dalies pirmasis sakinys taikomi pagalbai, kuri suteikiama Sutarties II priede* (nuo šiol ir ateityje Europos bendrijos steigimo sutarties I priede, Komisijos pastaba) *išvardytų produktų gamybai ir prekybai jais*“. ([11]) Dėl to valstybės narės įpareigojamos paprasčiausiai apie tai pranešti, nes Komisijos leidimas tam nereikalingas.

(15) Savo pranešime Komisijai Vokietija nurodė, kad ji ir toliau vykdys Įstatymo numatytą įpareigojimą supirkti savo šalies degtinės gamintojų produktus išlaidas padengiančiomis kainomis.

(16) 1976 m. pranešime gaminiai nebuvo suskirstyti pagal rūšį, t.y. į neutralų alkoholį ir aromatizuotą, pavyzdžiui, degtinė iš grūdų *Kornbranntwein*. Komisija tuomet nepareiškė nuomonės dėl pranešimo teksto.

(17) Pakeitus 1976 metų įstatymą, monopolį alkoholiui supirkti ir realizuoti išlaikė Finansų ministerijai pavaldi Federalinė degtinės monopolio valdyba (*Bundesmonopolverwaltung für Branntwein – BfB*). *BfB* superka alkoholį įstatymo garantuotomis kainomis, rektifikuoja jį ([12]) ir parduoda rinkos kainomis.

([5]) OL C 308, 2002 9 11, p. 6.
([6]) Reicho įstatymų biuletenis *Reichsgesetzblatt* I, p. 335, 405.
([7]) Rink. 1976, p.181 (27 punktas). Šia nutartimi Teisingumo Teismas pripažino teisinga, kad Sutarties 37 straipsnio (nuo šiol 31 straipsnis) pažeidimas nustatomas, „jeigu importuoto gaminio debetavimas skiriasi nuo tos pačios rūšies savo šalies gaminio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai pavaldus monopoliui“.
([8]) Įstatymas dėl Įstatymo dėl degtinės monopolio pakeitimo, Federalinis įstatymų biuletenis *Bundesgesetzblatt* I N 50, 1976 m. gegužės 7 d., p. 1145.
([9]) Pranešimas apėmė visus monopoliui pavaldžius gaminius, įskaitant degtinę iš grūdų.
([10]) OL 30, 1962 4 20, p. 62/993 pakeistas potvarkiu Nr. 49 (OL. 53, 1962 7 1, p. 62/1571).
([11]) Įsigaliojus Amsterdamo sutarčiai, Sutarties II priedas tapo I priedu. Turinys liko nepakitęs.
([12]) Rektifikacija: alkoholio perdirbimas distiliuojant, filtruojant arba taikant kokią kitą procedūrą …

(18) Pagal 1976 m. gegužės 2 d. įstatymą panaši užduotis, kaip ir *BfB* valdybai, buvo perduota 1930 m. birželio 14 d. įkurtai įmonei *Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH* (toliau – *DKV*) ([13]), tačiau vien tik dėl degtinės iš grūdų supirkimo ir realizavimo. 1976 m. įstatymas suteikia *DKV* įmonei išskirtinę teisę perimti didesniąją šalies degtinės produkcijos dalį įstatymo garantuotomis kainomis, kurios padengia tiek pramoninių, tiek žemės ūkio gamintojų išlaidas ([14]), ir, antra, parduoti degtinę rinkos kainomis, esant reikalui, ir po jos perdirbimo ir (arba) rektifikacijos. Iki 2000 metų *DKV* pardavė daugiau kaip 80 % Vokietijoje pagamintos degtinės, o likusius 20 % pardavė pačios degtinės gamyklos ([15]).

(19) Kaip atsakomąją paslaugą už Degtinės monopolio įstatymo 82 straipsnio dalyje jai patikėtą pavedimą *DKV* gauna atlygį, kuris apskaičiuojamas savikainos pagrindu, nes nėra nustatytų rinkos kainų pagal viešųjų užsakymų kainų apskaičiavimo taisykles.

(20) Vokietijos degtinės gamintojai, pretenduojantys į pagalbą, yra įpareigoti tiekti *DKV* įmonei produkciją pagal jiems nustatytas kvotas (*Brennrechte*), kurias kasmet nustato valstybės institucijos. Jie gali gaminti ir didesnį alkoholio kiekį, tačiau tam nėra jokių kainos garantijų. Žemės ūkio degtinės gamyklos (priešingai negu pramoninės gamyklos dėl akivaizdžių priežasčių) įstatymo įpareigojamos perdirbti pačių pagamintas žaliavas (grūdus), o per distiliavimą gaunamus šalutinius produktus sunaudoti savo žemės ūkio įmonėje, pvz., distiliavimo metu susidariusius žlaugtus sušerti galvijams, o skystas atliekas panaudoti kaip trąšą.

(21) Kai kurios degtinės gamyklos (gamintojai) ir pačios sunaudoja bei parduoda visą arba dalį savo produkcijos ir nesinaudoja *DKV* paslaugomis. Šiuo atveju, priklausomai nuo joms paskirtų kvotų (*Brennrechte*), degtinės gamyklos gauna iš DKV kompensaciją, lygiavertę jų išlaidoms, kurios susidaro iš rektifikacijos, sandėliavimo bei realizavimo ir kurias jų sąskaita sutaupė *DKV*. Taip šie gamintojai finansiniu požiūriu sulyginami su tais, kurie tiekia savo produkciją DKV bendrovei.

(22) Biudžeto sanavimo įstatyme (*Haushaltssanierungsgesetz – HsanG*) numatytų monopolio pakeitimų tikslas yra apkarpyti pagalbą. Visų pirma buvo sumažintas pagalbos gavėjų skaičius ir iš dalies naujai sureguliuotas pagalbos skirstymo mechanizmas. Įsigaliojus naujam Biudžeto sanavimo įstatymui, tik žemės ūkio degtinės gamyklos gali džiaugtis senuoju potvarkiu, nes pagal pakeisto Degtinės monopolio įstatymo 40 straipsnio 5 dalį pramoninėms degtinės gamykloms nuo 2000/2001 iki 2005/2006 ūkinių metų buvo nustatytos kvotos iki 50 nuo šimto pastovių kvotų ([16]). Po įstatymo numatyto pereinamojo laikotarpio iki 2005/2006 ūkinių metų į pagalbą pretenduoja tik žemės ūkio degtinės gamyklos.

(23) Pramoninės degtinės gamyklos, kurios pagal Biudžeto sanavimo įstatymo, pakeisto Degtinės monopolio įstatymu, 58a straipsnį nuo 2006/2007 ūkinių metų, t.y. nuo 2006 m. rugsėjo 30 d., apskritai neturi teisės dalyvauti monopolyje, gali jau nuo 2001 m. savanoriškai išstoti iš monopolio. Kad pramoninėms degtinės gamykloms būtų kompensuoti neišvengiami nuostoliai, įstatymo leidėjas numatė, kad tie, kurie anksčiau numatyto laiko išstoja iš monopolio, turi gauti kompensacines išmokas. Dėl šios priežasties didžioji dalis pramoninių degtinės gamyklų pasirinko galimybę pirma laiko išstoti iš monopolio.

(24) Gavusios pagal įstatymą lygias galimybes, taip pat ir žemės ūkio degtinės gamyklos, pateikusios prašymą, gali palikti monopolį; tada jos gauna tokias pačias kompensacines išmokas kaip ir pramoninės gamyklos.

(25) Iki 2006 m. rugsėjo 30 d. *DKV* turi įvykdyti 1976 m. gegužės 2 d. įstatymo jai patikėtą užsakymą; po to jos užduotį galėtų perimti *BfB*.

B. **Nagrinėjamos pagalbos aprašas**

Gamybos išlaidų kompensavimas

(26) Degtinės importo monopolio susilpnėjimas antrojoje aštuntojo dešimtmečio pusėje ir rinkos atvėrimas greitai sukėlė ryškų vokiškos degtinės importo padidėjimą, o kartu ir ryškų degtinės pardavimo kainų sumažėjimą, kurį greitai pajuto ir gamintojai.

(27) Monopolis prisitaikė (per *DKV* ir *BfB*) prie naujų rinkos sąlygų ir sumažino savo pardavimo kainas iki konkurencingo lygio. Taip alkoholio pardavimo kaina nuo vidutiniškai 333 Vokietijos markių už hektolitrą 1976 m. per 1999/2000 ūkinių metų laikotarpį sumažėjo iki 115 Vokietijos markių už hektolitrą.

([13]) Reicho monopolio tarnybos *Reichsmonopolamt* (dabar Federalinė monopolio įstaiga *Bundesmonopolbehörde*) reglamentu 1930 m. paskirta, o dabar Finansų ministerijai pavaldi viešosios teisės bendrovė *DKV* (*GmbH*) turi išskirtines teises degtinei *Kornbranntwein* realizuoti.

([14]) Iki įstatymo įsigaliojimo 1999 m. gruodžio 28 d.

([15]) *DKV* duomenimis, 2000/2001 ūkiniais metais, t.y. praėjus metams po Biudžeto sanavimo įstatymo įsigaliojimo, laisvojoje rinkoje buvo pagaminta 24 %, o 2001/2002 ūkiniais metais – 40,6 % visos degtinės produkcijos.

([16]) Ūkiniai metai prasideda spalio 1 d. ir baigiasi kitų metų rugsėjo 30 d.

(28) 1999/2000 metais įstatymo numatyta supirkimo kaina, kurią *DKV* turėjo pervesti degtinės gamykloms, buvo 263 Vokietijos markės už hektolitrą alkoholio (palyginti su 296 Vokietijos markėmis už hektolitrą, kurias *BfB* moka kitokios degtinės gamintojams). Ši supirkimo kaina taip apskaičiuota, kad padengia gamintojų išlaidas. Rekomendacines išlaidas sudaro vidutinės sąžiningo gamintojo gamybos išlaidos vienam hektolitrui alkoholio. Tuo pačiu laikotarpiu *DKV* degtinės iš grūdų pardavimo kainos buvo 157 Vokietijos markės už hektolitrą alkoholio (palyginti su 93 Vokietijos markėmis už hektolitrą neutralaus alkoholio).

(29) Taigi kompensacinės sistemos neginčijamas tikslas yra amortizuoti deficito pasekmes, kurios ištinka degtinės realizavimo monopolį, o per jį ir *DKV*. Vokietijos duomenimis, degtinės gamykloms suteiktos subsidijos per laikotarpį nuo 1999 m. spalio 1 d. iki 2000 m. rugsėjo 30 d. sudarė 36,6 mln. Vokietijos markių (18,7 mln. eurų).

(30) Skirtumas tarp supirkimo ir pardavimo kainų rinkoje (rinkos kainos) būtent ir yra pagalba. Vokietija to neneigia.

Kompensacinės išmokos pirma laiko išstojus iš monopolio

(31) Degtinės monopolio įstatymo 58a straipsnyje numatyta sistema turi padėti degtinės gamykloms lengviau išstoti iš monopolio. Kaip jau anksčiau aprašyta (22 punktas), degtinės gamyklos, kurios yra pasiruošusios pirma laiko išstoti iš monopolio, kaip atsakomąją paslaugą už savo išstojimą iš „atlaisvintosios dalies“ ir vietoj eksploatacinės pagalbos gamybos išlaidoms kompensuoti iki 2006 m. rugsėjo gauna pakopomis diferencijuotas kompensacines išmokas, kurios išmokamos per pirmuosius keturis ūkinių metų mėnesius. Kompensacinės išmokos suteikia to pageidaujantiems gamintojams galimybę toliau dirbti vadinamojoje „laisvojoje“ degtinės rinkoje ([17]), nepaisant jų išstojimo iš monopolio. Vadinasi, tai yra iki tol jau buvusios pagalbos, kurią gamintojai galėjo panaudoti savo nuožiūra, krypties pakeitimas.

(32) Reikėtų priminti, kad beveik visos pramoninės, taip pat ir keletas žemės ūkio degtinės gamyklų pasirinko šią alternatyvą.

([17]) „Laisvoji“ degtinės rinka 2001/2002 ūkiniais metais sudarė 40,8 % visos rinkos.

Pagalbos finansavimas

(33) Deficitas, susidaręs iš skirtumo tarp produktų supirkimo kainos ir jų pardavimo rinkos kainomis, Vokietijoje yra padengiamas iš federalinio biudžeto lėšų. Todėl kaip atsakomoji priemonė buvo padidintas alkoholio mokestis. Tai yra vartojimo mokestis (akcizas), kuris imamas tiek už vietinį, tiek už importuotą alkoholį.

Rinką apibūdinantys skaičiai

(34) 1999/2000 ūkinių metų pabaigoje (prieš priimant įstatymą) buvo 68 pramoninės ir 409 žemės ūkio degtinės gamyklos, kurios gamino iš viso 253 000 hektolitrų degtinės. Po 2001 m. spalio 1 d. reformos liko tik 11 rinkoje aktyvių pramoninių gamyklų, kurių bendra produkcija sudarė 5 000 hektolitrų. Žemės ūkio degtinės gamyklų skaičius sumažėjo iki 340, o jų bendra produkcija sudarė 142 000 hektolitrų.

(35) 57 pramoninės degtinės gamyklos, išstojusios iš monopolio pirma laiko, 2001/2002 ūkinių metų pabaigoje gavo iš viso 5,9 mln. eurų kompensacinių išmokų, o šešios žemės ūkio degtinės gamyklos – 0,6 mln. eurų. 47 degtinės gamyklos, kurios savo produkciją (iš viso 5 400 hektolitrų degtinės) realizuoja pačios, šiam tikslui gavo 315 000 eurų pagalbą. Ir galiausiai *DKV* 2001/2002 ūkiniais metais gavo 6,6 mln. eurų subsidiją.

C. **Trečiųjų asmenų pastabos**

(36) Paskelbus sprendimą pradėti procedūrą, Komisija gavo 54 nuomones iš trečiųjų asmenų, tarp jų iš fizinių asmenų, įmonių, sąjungų (draugijų) ir profesinių susivienijimų. Didžioji dauguma (47) atmetė Komisijos pasiūlytas priemones, kurios yra šios procedūros atspirties taškas; trys nuomonės buvo iš dalies, o keturios vien tik teigiamos.

(37) Keturias teigiamas nuomones pareiškė spiritinių gaminių pramonės atstovai. Jie buvo netgi tos nuomonės, kad Komisija savo sprendime pradėti procedūrą dar nėra pakankamai toli nuėjusi ir kad Vokietijos degtinės monopolis turi būti reformuojamas iš pagrindų.

Žemės ūkio gamintojai

(38) Visos 35 žemės ūkio degtinės gamyklos pareiškė nuomonę, prieštaraujančią Komisijos požiūriui. Daugelis iš jų turi mažas šeimos žemės ūkio įmones. Apskritai yra užginčijama Komisijos nuomonė, pagal kurią degtinė yra pramonės gaminys. Jų požiūriu, tai neabejotinai yra žemės ūkio gaminys. Kritikuojama yra ir Komisijos vartojama sąvoka „degtinė iš grūdų“ („*Kornbranntwein*“); *DKV* įmonei tiekiamam produktui kur kas labiau tiktų pavadinimas „nevalytas alkoholis“ (*Rohalkohol*) arba „nevalytas alkoholis iš grūdų“ (*Kornrohalkohol*). *DKV* tiekiamas alkoholis nėra gerti paruoštas gaminys, jis turi būti toliau perdirbamas arba rektifikuojamas. Iš dalies argumentuojama tuo, kad žemės ūkio gamintojų situacija nėra lygintina su pramoninių įmonių situacija, nes pastarosios priverstos veikti skirtingai. Dėl to išsamiai nagrinėjamos skirtingos degtinės gamybos proceso pakopos, nes degtinė atsiranda iš tam tikros ūkio cirkuliacijos sistemos (grūdų auginimas, degtinės varymas, žlaugtų naudojimas galvijų pašarui, skystų atliekų, kaip trąšų, naudojimas grūdams auginti), o tam reikia griežtai ekologiško veiklos būdo. Todėl žemės ūkio degtinės gamyklos yra tos nuomonės, kad jų atveju ir ateityje turėtų būtų taikomos Europos bendrijos steigimo sutarties agrariniams gaminiams galiojančios nuostatos, nes jos, palyginti su žemės ūkio įmonėmis, tiekiančiomis alkoholį *BfB* valdybai, neišvengiamai patirtų skriaudą, jeigu joms būtų taikomos griežtesnės Europos bendrijos steigimo sutarties konkurencijos taisyklės. Monopolio panaikinimas nuo 2004 m. sausio 1 d. jas tikrai sužlugdytų, kadangi daugelis iš jų investuotų savo lėšas, o paskui pamatytų, kad tai viršija jų jėgas. Be to, degtinės gamyba kai kuriais atvejais yra žemės ūkio įmonės pagrindinė veikla, todėl gamyklos panaikinimas sukeltų visos įmonės bankrotą. Vienas profesinis susivienijimas, atstovaujantis žemės ūkio degtinės gamykloms, kurios degtinę realizuoja pačios, taip pat priskiria degtinę prie žemės ūkio gaminių ir mano, kad Komisijai negalima čia nieko keisti. Galiausiai daugelyje komentarų yra pareikšta nuomonė, kad pagalbos priemonės neturėtų iškreipti konkurencijos ir turėti įtakos prekybai tarp valstybių narių, kadangi degtinė iš grūdų *Kornbranntwein* yra alkoholis, kuris gali būti gaminamas tik vokiečių kalbinėje erdvėje.

Skundo pateikėja ir pramoninės degtinės gamyklos

(39) Pramoninių degtinės gamyklų asociacija (*Arbeitsgemeinschaft gewerblicher Kornbrennereien*) kritikuoja procedūrą už tai, kad joje siūloma panaikinti bet kurią pagalbą, kad ir kokia ji būtų, tiek žemės ūkio, tiek ir pramoninėms degtinės gamykloms. Asociacija sutiko su procedūra, tačiau apgailestauja, kad Komisija abejoja dėl pramoninėms degtinės gamykloms skiriamų kompensacinių išmokų, kurios buvo numatytos kaip paskatinimas už pirmalaikį išstojimą iš monopolio. Skundo pateikėjos nuomone, kompensacinės išmokos nebuvo valstybės pagalba pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 87 straipsnio 88 dalį. Tai veikiau lygiavertis ekvivalentas kvotoms (*Brennrechte*), kurių jos turėjo atsisakyti, priešingai nei žemės ūkio degtinės gamyklos. Jau vien tam, kad būtų išsaugotas pasitikėjimas, buvo pasiūlyta, o, be to, ir privaloma paskirti Biudžeto sanavimo įstatyme numatytas kompensacines išmokas, kad iki pereinamojo laikotarpio pabaigos minėtosios degtinės gamyklos turėtų galimybę pakeisti savo veiklą ekonominiu požiūriu tinkamomis sąlygomis, juo labiau, kad išmokos nėra tokios didelės kaip dėl naujojo įstatymo sukeliami nuostoliai. Be to, išmokos neturėtų neigiamo poveikio prekybai tarp valstybių narių, nes nesukeltų konkurencijos iškreipimo, mat visi profesinio susivienijimo nariai būtų sustabdę degtinės iš grūdų gamybą, nes neįmanoma išsilaikyti subsidijuojamoje rinkoje pačiam negaunant subsidijų. Priešingai, skundo pateikėja laikosi savo pozicijos, kad pagalba žemės ūkio degtinės gamykloms dėl nevienodo jų galimybių traktavimo yra neteisėta. Trys pramoninės degtinės gamyklos kreipėsi, reikalaudamos išsaugoti Biudžeto sanavimo įstatymo nuostatas dėl kompensacinių išmokų mokėjimo, kaip atsakomosios paslaugos už pirmalaikį išstojimą iš monopolio.

Kitos nuomonės

(40) Kitos nuomonės, tarp jų ir vieno eksperto, kuris teigia dalyvavęs rengiant 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89, nustatantį bendrąsias spiritinių gėrimų apibrėžimo, aprašymo ir pateikimo taisykles ([18]), arba vienos vartotojų sąjungos, surinkusios 2 000 parašų, nuomonė griežtai atmeta Komisijos sprendime pradėti procedūrą atstovaujamą poziciją, be to, jos dažniausiai remiasi tais pačiais argumentais, kaip ir žemės ūkio degtinės gamyklos ir ypač atkreipia dėmesį į tai, jog degtinė iš grūdų *Kornbranntwein* yra gaminys, kuris ateityje turėtų būti priskirtas prie žemės ūkio produktų, ir kad Komisijai nevertėtų abejoti tradiciniais šio produkto gamybos būdais. *DKV* pareiškia, kad tuo atveju, jeigu Komisija galutiniame sprendime laikytųsi savo pasiūlytų tikslinių priemonių, tai, nustatydama terminą joms įgyvendinti, turėtų paisyti proporcingumo principo ir pratęsti pereinamąjį laikotarpį po 2004 m. sausio 1 d., kad suinteresuotosioms įmonėms būtų suteikta galimybė pakeisti savo veiklą.

D. **Vokietijos pastabos**

(41) Vokietija neneigia, kad *DKV* vykdoma gamybos išlaidų kompensavimo sistema turi pagalbos įmonėms bruožų. Vis dėlto ji yra tos nuomonės, kad degtinei iš grūdų ir ateityje turėtų būti taikomos tos pačios Europos bendrijos steigimo sutarties nuostatos, kaip ir žemės ūkio gaminiams, ir Komisijai nereikėtų jos vadinti pramonės gaminiu. Vokietija jokiu būdu nepritaria Komisijos nuomonei, pagal kurią monopolyje pagaminti distiliatai

([18]) OL L 60, 1989 6 12, p. 1; Reglamentas, pakeistas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

iš javų grūdų nėra bendrai etilo alkoholio sąvokai priskirtinas žemės ūkio gaminys, bet yra degtine vadinamas spiritinis gėrimas, priskiriamas pramonės produktui. Komisija savo poziciją grindžia tuo, kad Europos bendrijos steigimo sutarties I priedo pažodinis tekstas yra vienareikšmis, ir negali būti išvestinės teisės aktais abejotinai pakeičiamas Europos bendrijos steigimo sutarties turinys, nustatytas Reglamentu (EEB) Nr. 1576/89.

(42) Savo argumentams pagrįsti Vokietija praneša, kad Teisingumo Teismas, patvirtindamas nediskriminuojantį alkoholio mokesčio pobūdį, daugelyje nutarčių, pavyzdžiui, 1979 m. kovo 13 d. nutartis teismo byloje 91/78 (*Hansen GmbH & Co/Hauptzollamt Flensburg –- Centrinė Flensburgo muitinė* ([19])) bei 1985 m. sausio 15 d. nutartis teismo byloje 253/83 (*Sektkellerei C.A Kupferberg & Cie KG a.A/Hauptzollamt Mainz- Centrinė Mainco muitinė*) ([20]), pripažino šio mokesčio suderinamumą su 37 ir 95 straipsnių (nuo šiol 31 ir 90 straipsniai) ([21]) nuostatomis, o kartu netiesiogiai ir su Europos bendrijos steigimo sutarties 87 ir 88 straipsniais.

(43) Dėl kompensacinių išmokų degtinės gamykloms, kurios nutarė pirma laiko išstoti iš monopolio, Vokietija pareiškė, kad tai yra būtini paskatinimai dėl ilgalaikio degtinės gamyklų įtraukimo į degtinės monopolį, prieš tai paaiškinusi, jog degtinės gamyklų atveju – priešingai, nei teigia skundo pateikėja – tai nėra materialusis turtas. Be to, žemės ūkio degtinės gamyklos dėl vienodo jų traktavimo lygiai taip pat turėtų galimybę išstoti iš monopolio ir būtent tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip ir pramoninės degtinės gamyklos.

(44) Vokietija atkreipia dėmesį į tai, kad, jeigu Komisija ir toliau laikytųsi savo vertinimo, tiek įmonių pagalbos monopolyje pasiliekančioms gamykloms atveju, tiek išmokant kompensacines išmokas kaip atsakomąją paslaugą už pirmalaikį išstojimą iš monopolio, bet kuriuo atveju būtų reikalingas kelerių metų pereinamasis laikotarpis dėl tradicinio degtinės iš grūdų *Kornbranntwein* gamintojų į degtinės įtraukimo į monopolį bei su tuo susijusio pasitikėjimo išsaugojimo. Šis laikotarpis reikalingas gamykloms – nesvarbu, ar tai būtų pramoninė, ar dalis žemės ūkio įmonės – kad jos galėtų savo gamybos struktūras pritaikyti prie laisvosios rinkos arba pertvarkyti savo įmonę kitai gamybinei veiklai. Todėl Vokietija pasiūlė pereinamąjį laikotarpį iki 2006 m. rugsėjo 30 d. Ji nurodė Komisijai konkrečias priežastis, kodėl, taikant naudingas priemones, Komisija anksčiau iki 2004 m. sausio 1 d. numatytą pereinamąjį laikotarpį turėtų pailginti bent jau iki 2005/2006 ūkinių metų. Bet kuris kitas sprendimas sukeltų daugelio pramoninių ir žemės ūkio degtinės gamyklų bankrotą, taip pat būtų prarasta daugybė darbo vietų.

(45) Vokietija paneigia skundo pateikėjos tvirtinimą, kad 1999 m. gruodžio 22 d. Biudžeto sanavimo įstatymas sukėlė pramoninių degtinės gamyklų diskriminavimą, nes jis apsiriboja tuo, kad monopolis būtų reorganizuotas iki minimumo sumažinus pagalbos gavėjų skaičių, taip pat nustačius šešerių metų pereinamąjį laikotarpį bei išmokant atitinkamą finansinę kompensaciją vienodai tiek pramoninėms, tiek žemės ūkio degtinės gamykloms.

III. TEISINIS ĮVERTINIMAS

A. Konkurencijos taisyklių pritaikomumas:

Degtinė iš grūdų Kornbranntwein neįtraukta Į Europos bendrijos steigimo sutarties I priedą

(46) Pirmiau buvo paaiškinta, kad degtinės iš grūdų *Kornbranntwein* perdirbimas organizaciniu požiūriu buvo atskirtas nuo kitų monopoliui priklausančių žemės ūkio kilmės alkoholio produktų (žr. 16–24 punktus). 1930 m. degtinės monopolyje vien tik šiam gaminiui buvo įsteigta DKV, kaip atskiras juridinis asmuo. 1976 m. gegužės 2 d. įstatymu Vokietija dar kartą patvirtino ypatingą degtinės iš grūdų traktavimą, išsaugodama dviejų skirtingų rinkos organizavimo įstaigų – *BfB* ir *DKV* – koegzistavimą.

(47) Didesnioji dalis *BfB* valdybai tiekiamų bazinių alkoholio produktų (distiliatai) akivaizdžiai skirti neutralaus, vartojimui neparuošto alkoholio gamybai, tuo tarpu *DKV* įmonei tiekiami distiliatai (Vokietijos vadinami „*Kornfeindestillat*“– rafinuotas distiliatas iš grūdų) pasižymi savo aromatinėmis savybėmis, todėl skirti žmonėms vartoti.

(48) Šis skirtumas iš esmės paaiškėja iš gaminio tos būklės, kokios savo bazinį gaminį degtinės gamyklos tiekia abiem realizavimo organizacijoms, ir iš realizuojamojo produkto kokybės, po to, kai abi įstaigos jį perdirba ir (arba) rektifikuoja.

(49) BfB dažniausiai superka nevalytą alkoholį (iš vaisių, bulvių, melasos, javų) ir po rektifikavimo ir (arba) perdirbimo parduoda jį kaip neutralų alkoholį.

(50) DKV bendrovė superka rafinuotą distiliatą iš grūdų – „*Kornfeindestillat*“, kuris pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 jau laikomas spiritiniu gėrimu. *DKV* atliekamas distiliato rektifikavimas – tai galutiniame produkte esamo alkoholio kiekio standartizavimas [32 % degtine vadinamame gaminyje (vok. „*Korn*“) ir 37,5 % degtinėje iš grūdų (vok. „*Kornbrand*“)].

([19]) Rink. 1979, p. 935.
([20]) Rink. 1985, p. 157.
([21]) 90 straipsnyje (ex 95 straipsnis) parašyta: „Jokia valstybė narė tiesiogiai ar netiesiogiai neapmokestina kitų valstybių narių gaminių jokiais savo vidaus mokesčiais, didesniais už tuos, kuriais ji tiesiogiai ar netiesiogiai apmokestina panašius vietinius gaminius. Be to, jokia valstybė narė neapmokestina kitų valstybių narių gaminių tokio pobūdžio vidaus mokesčiais, kurie suteiktų netiesioginę apsaugą kitiems gaminiams“.

(51) Europos bendrijos steigimo sutarties I priede, Tarybos Reglamento Nr. 7a dėl tam tikrų prekių įrašymo į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties II priedo sąrašą ([22]) () 1959 m. gruodžio 18 d. redakcijoje parašyta: „Denatūruotas arba nedenatūruotas etilo alkoholis ir kiti bet kokio stiprumo alkoholiai, gauti iš Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų, išskyrus degtinę, likerius ir kitus alkoholinius gėrimus bei sudėtinius alkoholinius preparatus (žinomus kaip „koncentruoti ekstraktai“) gėrimų gamybai“. Šį tekstą galima interpretuoti, pasitelkus į pagalbą muitų tarifų schemos ankstesnes pozicijas 22.08 ir 22.09 (dabartines 22.07 ir 22.08), kuriose pateikiami spirito, degtinės, likerio ir kitų alkoholinių gėrimų apibrėžimai.

(52) Muitų tarifų schemos paaiškinimuose degtinė, kuri nėra įtraukta į I priedą, apibrėžiama taip: „(...) kuri gaunama (be aromatizuojančių priedų), distiliuojant fermentuotus natūralius skysčius, tokius kaip vynas, obuolių vynas, arba iš fermentuotų vaisių, fermentuotų išspaudų, javų ar panašių fermentuotų augalinių produktų; ji pasižymi ypatingu skoniu ir ypatingu aromatu; tai paaiškinama tuo, kad jos sudėtyje yra antrinių sudedamųjų dalių (esterio, aldehidų, rūgščių, aukštesniųjų alkoholių ir t.t.), kurios priklauso nuo distiliavimui naudojamų pirminių medžiagų rūšies.“

(53) Pozicijoje taip pat apibrėžiamas ir „Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, yra ne mažesnė kaip 80 % tūrio; [...]“. Paaiškinimuose rašoma apie šį gaminį taip: „... skirtas naudoti tiek gerti, tiek techniniams tikslams; net jeigu skirtas gerti, jis skiriasi nuo A gaminių (pvz., degtinės) tuo, kad jame nėra jokių aromatinių sudedamųjų dalių.“

(54) Taigi degtinė iš grūdų (*Kornbranntwein*) yra degtinė (*Branntwein*), kurioje yra aromatinių sudedamųjų dalių, ir todėl ji negali būti traktuojama kaip etilo alkoholis. Beje, apie tai kalbama ir paaiškinimų C dalies 4 punkte prie anksčiau minėtos 22.09 pozicijos (dabar 22.08, C dalis, 2 punktas); jame akcentuojama, kad, be etilo alkoholio, šiai pozicijai priklauso taip pat ir „*viskis bei kitos degtinės, gautos distiliuojant fermentuotą javų salyklą (miežių, avižų, rugių, kviečių, kukurūzų ir kitokį salyklą).*“

(55) Savo atsakymuose Komisijai Vokietija painioja alkoholį iš grūdų, kuris pirmiau (žr. 53 punktą) minėtomis sąlygomis gali būti traktuojamas kaip etilo alkoholis, su spiritiniu gėrimu – degtine iš grūdų. Sprendžiant pagal Degtinės monopolio įstatymo 1999 m. gruodžio 22 d. Biudžeto sanavimo įstatymo redakcijos pažodinį tekstą, Vokietijos įstatymų leidėjas iš tiesų skirtingai traktuoja alkoholį iš grūdų ir degtinę iš grūdų, kaip tik todėl, kad jie yra skirtingos rūšies gaminiai.

([22]) OL 7, 1961 1 30, p.61/71.

(56) Taigi Komisija tvirtai laikosi savo nuomonės, kad šie gaminiai yra skirtingi produktai; pirmasis naudojamas neutralaus alkoholio gamybai, tuo tarpu paskutinysis, apie kurį kalbama ir šioje procedūroje, turi aromatą ir skonį suteikiančių sudedamųjų dalių.

(57) Reglamento (EEB) Nr. 1576/89 1 straipsnio 1 dalyje tikslinama, kad Reglamentas skirtas spiritinių gaminių sąvokoms nustatyti, apibrėžti ir įtvirtinti.

(58) Minėto Reglamento 1 straipsnio 4 dalyje pateikiamos skirtingos spiritinių gaminių kategorijos. C punkte „spiritinis gaminys iš javų“ apibrėžiamas kaip

„1. Spiritinis gaminys, gaunamas distiliuojant fermentuotą javų salyklą ir turintis organoleptinių pirminės medžiagos požymių.

Pavadinimas „spiritinis gaminys iš javų“ gali būti keičiamas pavadinimu „Korn“ (degtinė) arba „Kornbrand“ (degtinė iš grūdų) gėrimui, pagamintam Vokietijoje, taip pat Bendrijos srityse, kur vokiečių kalba yra viena iš oficialiųjų kalbų, jeigu šis gėrimas pagamintas šiuose regionuose tradiciniu būdu ir jeigu spiritinis gaminys iš javų ten gaunamas be jokių papildomų medžiagų priedų tokiu būdu:

— arba vien tik distiliuojant fermentuotą salyklą iš kviečių, miežių, avižų, rugių ar grikių grūdų su visomis jų sudedamosiomis dalimis

— arba pakartotinai distiliuojant pirmiau minėtu būdu (pirmas brūkšnelis) gautą distiliatą.

2. Kad galima būtų vartoti pavadinimą „degtinė iš javų“, spiritinis gėrimas iš javų turi būti gaunamas distiliuojant mažiau kaip iki 95 % vien tik iš fermentuoto javų salyklo ir turėti organoleptinių pirminės medžiagos savybių.“

(59) Šiuo atveju degtinės iš grūdų gamintojai tiekia *DKV* įmonei Reglamente (EEB) aprašytu būdu gautą gaminį (*Kornfeindestillat* – rafinuotą grūdų distiliatą), kurį *DKV* bendrovė prireikus rektifikuoja ir (arba) perdirba, o paskui parduoda.

(60) Vokietija yra tos nuomonės, kad Komisija neturėtų remtis šiuo tekstu, nes jame išdėstytos tik spiritinių gaminių realizavimo taisyklės, ginančios vartotojų interesus. Komisija neneigia, kad būtent toks reglamento tikslas, tačiau jokiu būdu neatmeta, kad tekstu galima pasinaudoti ir aprašant bei apibrėžiant degtinę iš grūdų kaip spiritinį gėrimą, kuriam turi būti tiesiogiai taikomos konkurencijos taisyklės. Todėl Komisija, nenorėdama tuo paskelbti galutinės nutarties, mano, kad šis iš išvestinės teisės paimtas teksto skirsnis patvirtina jos požiūrį į minėtojo gaminio priskyrimo tam tikrai kategorijai klausimą.

(61) Savo pranešime Komisijai Vokietija atkreipia dėmesį į tai, kad Europos bendrijos steigimo sutarties I priedo pažodinis tekstas varijuoja priklausomai nuo kalbinio varianto. Teksto redakcijoje anglų ir olandų kalbomis nėra žodžio „degtinė iš grūdų“ („*Branntwein*“), čia kalbama tik apie likerį („Likör“) ir spiritinius gėrimus („*Spirituosen*“). Komisija pastebi, kad tekstas vokiečių kalba ir tekstai kitomis kalbomis šiuo požiūriu yra vienareikšmiai ir žodis „degtinė iš grūdų“ („*Branntwein*“) ten, be jokios abejonės, minimas. Teksto versijos kitomis kalbomis, pavyzdžiui, anglų ir olandų, kuriose neaiškiai išskiriama „degtinė iš grūdų“, turi būti interpretuojamos bei pritaikomos prie kitų kalbinių versijų ir gali būti suprantamos tik taip, kad degtinė iš grūdų priklauso kitiems alkoholiniams gėrimams, kurie taip pat paimti iš I priede numatytos naudojimo srities.

(62) Administruojant ir toliau plėtojant bendrą žemės ūkio gaminių rinką, 2003 m. balandžio 8 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 670/2003 su ypatingomis priemonėmis žemės ūkio kilmės etilo alkoholio rinkai ([23]). Šis reglamentas skirtas visų pirma sukurti bendrą rinkos struktūrą žemės ūkio kilmės alkoholiui.

(63) Savo sprendime pradėti procedūrą Komisija, norėdama sustiprinti savo argumentus, pasinaudojo keletu punktų iš šio reglamento, kuris tuo metu dar buvo svarstymų stadijoje. Kaip ir anksčiau, galėtų būti įdomu pasitelkti konsultacijai parengiamuosius darbus šiam teisės aktui, taip pat reglamento pažodinį apibrėžimo tekstą, kadangi jie prireikus pagrindžia Komisijos išvadas, kad degtinė iš grūdų yra pramoninis gaminys. Reglamento (EEB) Nr. 1576/89 pirmosios versijos 1 straipsnyje spiritiniai gaminiai teisiniu požiūriu aiškiai išskirti iš reglamento taikymo srities. Galutiniame reglamento variante minėtieji žemės ūkio gaminiai apibrėžiami, remiantis Europos bendrijos steigimo sutarties I priedu. 1 straipsnio vizuojamose muitų tarifų schemos pozicijose, kurioms taikomas reglamentas, degtinė nėra pateikiama kaip degtinė iš grūdų, o tik kaip nedenatūruotas ir denatūruotas etilo alkoholis bei denatūruota degtinė.

([23]) OL L 97, 2003 4 15, p. 9.

(64) Todėl Komisija prieina išvadą, kad degtinė iš grūdų yra spiritinis gėrimas, kuris išskirtas iš Europos bendrijos steigimo sutarties I priedo taikymo srities, ir todėl jam galioja Europos bendrijos konkurencijos taisyklės.

B. **Minėtas priemones reikia vertinti kaip esamą pagalbą pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 87 straipsnio 1 dalį**

(65) Komisija įrodė, kad degtinė iš grūdų yra pramoninis produktas, kuriam taikomos Europos bendrijos steigimo sutarties 87 ir 88 straipsnių nuostatos.

(66) Europos bendrijos steigimo sutarties 87 straipsnio 1 dalyje rašoma: „Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.“.

Gamybos išlaidų padengimas

(67) Minėtos priemonės suteikia degtinės iš grūdų gamintojams pranašumą, nes užtikrina gamybos išlaidų padengimą pagal jiems suteiktas kvotas (*Brennrechte*), nepriklausomai nuo kainos, kuria produktas galiausiai realizuojamas Vokietijos rinkoje. Primenama: 1999/2000 ūkinių metų laikotarpiu *DKV* supirko degtinę iš grūdų po 263 Vokietijos markes už hektolitrą, o paskui pardavė po 157 Vokietijos markes už hektolitrą, taigi per minėtą laikotarpį subsidijos sudarė 36,6 mln. Vokietijos markių (18,7 mln. eurų). Taip Vokietijos degtinės iš grūdų gamintojai gali realizuoti savo produkciją daug palankesnėmis finansinėmis sąlygomis, nei pardavinėjant savo produkciją patiems paprastomis rinkos sąlygomis, t.y. be didelių monopolio subsidijų.

(68) Tais atvejais, kai *DKV* pati nedalyvauja degtinės iš grūdų gamybos procese, kai kurie gamintojai, priklausomai nuo jiems duodamų kvotų (*Brennrechte*), gauna kompensacijas pagal išlaidas, kurias sutaupė *DKV* bendrovė už degtinės iš grūdų rektifikavimą, realizavimą, sandėliavimą ir pan.

(69) Šios pagalbos dėka Vokietijos gamintojai gali pardavinėti į kvotų apimtį neįeinančios degtinės iš grūdų produkcijos dalį, kurią jiems leidžiama realizuoti patiems, tokiomis kainomis, kurių jie negalėtų prašyti, jeigu už likusią, DKV bendrovei tiekiamą produkciją monopolio dėka jie negautų padidintos supirkimo kainos.

(70) Šis palaikymas daro poveikį einamosioms gamybos ir realizavimo išlaidoms, t.y. atitinkamos įmonės eksploatacijos išlaidoms.

Kompensacinės išmokos

(71) Gamintojai turi naudą taip pat ir iš vadinamųjų kompensacinių išmokų, kurias jie gauna vietoj gamybos sąnaudų kompensavimo, jeigu jie pirma laiko išstoja iš monopolio, kad galėtų, jeigu reikėtų, įsitvirtinti „laisvojoje“ degtinės iš grūdų rinkoje. Suteiktos lėšos pakeičia subsidijas, skirtas tam tikro produkto gamybai ir realizavimui, bet iš esmės tai prilygsta subsidijoms. Be to, nėra užtikrinta, kad kompensacinės išmokos nebus panaudojamos taip pat ir kitiems tikslams, ne vien išlikti „laisvojoje“ degtinės iš grūdų rinkoje, pavyzdžiui, uždaryti arba restruktūrizuoti degtinės gamyklas.

(72) Biudžeto sanavimo įstatymu, kurį taikant turi būti sumažinama subsidijų apimtis visame degtinės monopolyje, akivaizdžiai norima sukurti suderintas pereinamojo laikotarpio taisykles, patenkinančias visų gamintojų poreikius atitinkamai pagal jų ypatumus bei tikslus. Todėl reikia priminti apie tai, kad ne visiems gamintojams taikomi tokie patys suvaržymai; žemės ūkio gamintojai, pavyzdžiui, įstatymo įpareigojami gamyboje laikytis ekologinio ūkio cirkuliacijos principo.

(73) Kompensacinės išmokos nėra sietinos su investicijomis ir todėl jas galima naudoti palaikymą gavusių degtinės gamyklų einamajai veiklai.

(74) Priemonės finansuojamos iš valstybės lėšų, nesvarbu, ar tai būtų subsidijos gamybos išlaidoms padengti, ar kompensacinės išmokos. Deficitas, susidarantis iš skirtumo tarp supirkimo kainos ir produktų pardavimo rinkos kainomis, Vokietijoje padengiamas iš federalinio biudžeto lėšų; tas pats taikoma ir kompensacinėms išmokoms, skirtoms gamintojams už pirmalaikį išstojimą iš monopolio.

(75) Priemonių tikslas yra paremti degtinės iš grūdų gamybą. Ateityje šios priemonės turės atrankinio pobūdį.

(76) Priemonės akivaizdžiai iškreipia konkurenciją bendrojoje rinkoje ir daro žalą prekybai tarp atskirų valstybių narių, nes Vokietijos gamintojai konkuruoja su kitų valstybių narių gamintojais, kurie galbūt tą patį alkoholį norėtų realizuoti Vokietijos rinkoje. Kaip trečiosios šalys ne kartą buvo pastebėjusios, negalima vartoti pavadinimo „degtinė iš grūdų“ (*Kornbranntwein*) pagal jau cituotą Reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 vien tik „Vokietijoje bei Bendrijos srityse, kuriose vokiečių kalba yra oficialioji kalba ([24]), *pagamintam gėrimui, jeigu šis gėrimas šiuose regionuose gaminamas tradiciniu būdu...*“. Be to, degtinė iš grūdų konkuruoja su kita degtine bei spiritiniais gėrimais iš kitų valstybių narių. Komisijos atliktam valstybės pagalbos įvertinimui neprieštarauja tas faktas, kad Teisingumo Teismas „*Hansen und Sektkellerei C.A. Kupferberg*“ bylose priėmė sprendimą, jog EEB Sutarties 95 ir 37 straipsniai turi būti teisiškai taip interpretuojami, kad jie neprieštarautų faktiniam monopolio institucijų parduodamos degtinės pardavimo kainos mažinimui, jeigu „*taip pat ir įvežtiniams gaminiams iš tikrųjų netaikoma jokia aukštesnė mokesčių norma negu atitinkamiems vietiniams gaminiams*“.

(77) Todėl nėra abejonių, kad minėtos priemonės skirtos daryti žalą prekybai tarp valstybių narių.

(78) Todėl minėtos priemonės yra laikomos valstybės pagalba pagal Europos bendrijos steigimo sutarties 87 straipsnio 1 dalį. Kadangi jos turi padengti atitinkamų įmonių einamosios eksploatacijos išlaidas, tai jos yra pagalba įmonėms.

(79) Patikrinusi Vokietijos, skundo pateikėjų bei suinteresuotųjų trečiųjų asmenų pateiktus dokumentus, Komisija konstatuoja, kad 1999 m. gruodžio 22 d. Biudžeto sanavimo įstatymu buvo siekiama patvirtinti naujas degtinės monopolio nuostatas, numatytas 1976 m. gegužės 2 d. įstatymo versijoje, kurios padėtų iš viso panaikinti subsidijas degtinės iš grūdų gamybai. Komisija toliau konstatuoja, kad 1976 m. balandį Vokietija pranešė apie 1976 m. įstatymo numatytas priemones, remdamasi žemės ūkio gaminiams skirtomis nuostatomis, ir tas pranešimas tuomet nedavė jokios dingsties tolesnėms pastaboms.

(80) Komisija padarė išvadą, kad degtinę iš grūdų reikia traktuoti kaip pramoninį gaminį ir kad minėtos priemonės yra pagalba, nesiderinanti su bendrąja rinka, bei remdamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 88 straipsnio 1 dalimi, taip pat Reglamento (EB) Nr. 659/1999 18 straipsniu, savo 2002 m. birželio 19 d. sprendime paragino Vokietiją imtis tikslinių priemonių. Dėl to Vokietija vis dėlto užprotestavo.

(81) Apie Degtinės monopolio įstatyme numatytą valstybės pagalbą, įskaitant pagalbos priemones degtinei iš grūdų pagal 1976 m. gegužės 2 d. įstatymą, Vokietija nustatyta tvarka buvo pranešusi, bet Komisija tada neprieštaravo dėl jų nesuderinamumo su Bendrijos konkurencijos taisyklėmis. Vokietija tuomet informavo Komisiją, kad ketina įgyvendinti priemones. Todėl tai yra valstybės pagalba Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio b raidės iii punkto teisiniu požiūriu.

([24]) Pabraukta Komisijos.

(82) Savo 2002 m. birželio 19 d. sprendime dėl tikslinių priemonių Komisija nepriskyrė priemonių, kilusių iš 1999 m. gruodžio 22 d. įstatymo, prie naujos pagalbos.

(83) Tiesioginis 1999 m. gruodžio 22 d. Biudžeto sanavimo įstatymo tikslas yra sumažinti pagalbos gavėjų ratą ir apriboti teikiamų subsidijų dydį. Jis nekeičia iš pagrindų 1976 m. gegužės 2 d. įstatymo įvestos sistemos, pagal kurią gamintojų išlaidos padengiamos nepriklausomai nuo degtinės iš grūdų rinkos kainos. Tas taikoma ir kompensacinėms išmokoms, kurios suteikiamos už pirmalaikį išstojimą iš monopolio ir kurios tam tikrą laiką pakeičia subsidijas.

(84) Todėl Komisijai neturėjo būti pranešta apie 1999 m. Biudžeto sanavimo įstatymą (*HsanG*) iki jo įsigaliojimo.

(85) Ši nuomonė atitinka Europos Bendrijų Teisingumo Teismo teiseną jo 1994 m. rugpjūčio 9 d. nutartyje teismo byloje C 44/03 („*Namur-Les assurances du crédit SA*“) ([25]). Šiuo atveju viešoji įstaiga būtų nusprendusi išplėsti savo veiklą, nes jai prieš sutarties įsigaliojimą priimto įstatymo dėka būtų buvusi suteikta valstybės pagalba, kuri būtų buvusi jai naudinga plėtojant savo komercijos sritį. Teisingumo Teismas nutarė, kad tokiu atveju negali būti atstovaujama požiūriui, jog čia yra pagalbos suteikimas arba pakeitimas Europos bendrijos steigimo sutarties 93 straipsnio 3 dalies prasme, nes šis sprendimas duoda efektą, nors ir nėra keičiamos įstatymo patvirtintos pagalbos taisyklės.

(86) Todėl apie pagalbą, suteikiamą iki sutarties įsigaliojimo pagal esamas pagalbos taisykles iš anksto pranešti nėra privaloma, ir jos suteikimas nėra draudžiamas pagal 93 straipsnio 3 dalį, tačiau pagal to paties straipsnio 1 dalį ji turi būti nuolat tikrinama.

„Negalima priversti valstybių narių – nesukūrus teisinio nesaugumo faktoriaus – pranešti Komisijai ne tik apie naują pagalbą ir tos pagalbos, kuri suteikiama įmonei, kuri turi naudą iš esamų pagalbos nuostatų, restruktūrizavimą tiesioginiu požiūriu bei pavesti save prevencinei kontrolei, bet ir apie visas priemones, susijusias su šios įmonės veikla ir galinčias turėti poveikį bendrosios rinkos funkcionavimui arba konkurencijai.“

(87) Komisija palaiko šį vertinimą.

(88) Šiame kontekste Komisija pradėjo Reglamente (EB) Nr. 659/1999 numatytą procedūrą.

([25]) Rink. 1994, p. I-3829.

a) Pirminės priemonės pagal Reglamentą (EB) Nr. 659/1999

(89) Reglamento (EB) Nr. 659/1999 17 straipsnyje po antrašte „Bendradarbiavimas pagal Sutarties 93 straipsnio 1 dalį“ parašyta:

„(1) Norėdama patikrinti esamas pagalbos nuostatas ir bendradarbiaudama su suinteresuotąja valstybe nare, Komisija, remdamasi Sutarties 88 straipsnio 1 dalimi, gauna iš jos visą reikiamą informaciją.

(2) Susidariusi preliminarią nuomonę, kad esama pagalbos nuostata nesiderina arba daugiau nebesiderins su bendrąja rinka, Komisija praneša apie tai suinteresuotajai valstybei narei ir suteikia jai galimybę pareikšti savo nuomonę vieno mėnesio laikotarpiu...“.

(90) 2002 m. vasario 22 d. rašte, kaip to reikalauja tvarka, Komisija atkreipė Vokietijos dėmesį į tai, jog ji patikrino visus Vokietijos atsakymus bei skundo pateikėjų nurodytus faktus ir padarė išvadą, kad Europos bendrijos konkurencijos taisyklės taikomos minėtoms pagalbos priemonėms ir kad žemės ūkio gaminiams galiojančios specialiosios nuostatos negali būti taikomos, kadangi degtinė iš grūdų yra pramoninis produktas, kuris kaip toks neįtrauktas į Europos bendrijos steigimo sutarties I priedą.

(91) Nustačiusi, kad Vokietijos priemonės, skirtos degtinės gamyklų naudai yra pagalba, kurios suderinamumas su Europos bendrijos steigimo sutarties nuostatomis kelia abejonių, Komisija, remdamasi Reglamento (EB) Nr. 659/1999 17 straipsniu, paprašė Vokietijos pareikšti savo nuomonę tuo klausimu per vieną mėnesį nuo 2002 m. vasario 22 d. rašto gavimo. Be to, Komisija paragino Vokietiją pateikti tikslinius pasiūlymus, kaip ji galėtų pakeisti savo monopolio įstatymus, kad jie būtų suderinami su Europos bendrijos steigimo sutarties 87 straipsnio nuostatomis.

(92) 2002 m. kovo 19 d. rašte Vokietija paprieštaravo Komisijos vertinimui ir vėl pareiškė, kad degtinei iš grūdų turi būti taikomos žemės ūkio gaminiams galiojančios nuostatos.

b) Tikslinių priemonių pasiūlymas

(93) Reglamento (EB) Nr. 659/1999 18 straipsnyje apie tikslines priemones rašoma taip:

„Jeigu Komisija, remdamasi suinteresuotosios valstybės narės pagal 17 straipsnį pateikta informacija, padaro išvadą, kad esamos pagalbos nuostatos nesiderina arba daugiau nebesiderins su bendrąja rinka, tada ji pasiūlo suinteresuotajai valstybei narei tikslines priemones. Pasiūlymas gali būti toks: a) pagalbos nuostatų turinio pakeitimas, b) procedūros potvarkių įvedimas arba c) pagalbos nuostatų panaikinimas.“

(94) Remdamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 88 straipsnio 1 dalimi kartu su Reglamento (EB) Nr. 659/1999 18 straipsniu, Komisija savo 2002 m. birželio 19 d. sprendime pasiūlė Vokietijai tikslines priemones reformuoti su Vokietijos degtinės iš grūdų įstatymais (1976 m. gegužės 2 d. įstatymu ir 1999 m. gruodžio 22 d. įstatymu) susijusias nuostatas taip:

a) Žemės ūkio bei pramoninės degtinės gamyklos neturi daugiau gauti įmonėms teikiamos pagalbos subsidijų forma įstatymo garantuotoms kainoms išlaikyti.

b) Negalima toliau atsižvelgti į jų reikalavimus bet kokio kitokio pobūdžio pagalbai gauti, pavyzdžiui, kompensacijai už galimą pirmalaikį pasitraukimą iš sistemos.

c) Įstatymų pataisos turi būti parengtos kuo greičiau, pradedant 2002/2003 ūkiniais metais, ir įsigalioti ne vėliau kaip 2004 m. sausio 1 d.

d) Vokietija informuoja Komisiją apie patvirtintas tikslines priemones, įteikdama pranešimą ne vėliau kaip iki 2003 metų pirmojo ketvirčio pabaigos. Antrasis pranešimas apie faktiškai įvykdytas priemones perduodamas Komisijai ne vėliau kaip iki 2003 metų lapkričio pabaigos.

C. **Vokietijos pateiktos teismo nutarties dėl pagalbos priemonių pateisinimo vertinimas**

(95) Europos Bendrijų Teisingumo Teismas daug kartų pareiškė savo nuomonę apie įstatyminių potvarkių, susijusių su Vokietijos degtinės monopoliu, suderinamumą su tam tikrais Europos bendrijos steigimo sutarties potvarkiais (plg. nutartį teismo bylose „*Hansen und Sektkellerei C.A. Kupferberg*“, žr. 42 punktą).

(96) Vokietija savo atsakymuose Komisijai remiasi šiomis Teisingumo Teismo nutartimis ir daro išvadą, kad 1976 m. gegužės 2 d. Degtinės monopolio įstatymo nuostatas Teisingumo Teismas jau patikrino ir patvirtino. Kadangi Teisingumo Teismas nepareiškė dėl įstatymo jokių pretenzijų, todėl Komisija gali neabejoti Degtinės monopolio įstatymu (1999 m. gruodžio 22 d. Įstatymo redakcija).

(97) Todėl reikia išsamiau išnagrinėti Teisingumo Teismo nuosprendžio tekstą.

(98) Čia cituotose teismo bylose Teisingumo Teismo buvo paprašyta priimti preliminarų sprendimą dėl Vokietijos degtinės monopolio įvestų mokestinių nuostatų teisėtumo, atsižvelgiant į Europos bendrijos steigimo sutarties 37 ir 95 straipsnius (dabartinius 31 ir 90 straipsnius). Teisingumo Teismas ta proga pareiškė nuomonę dėl Degtinės monopolio įstatyme numatytų mokestinių priemonių suderinamumo su Europos bendrijos steigimo sutarties nuostatomis.

(99) Savo nutartyje jis apsiribojo nurodydamas į tai, kad „*įgyvendinant 92 ir 93 straipsnius, Komisijai paliekama didelė veiksmų laisvė, tuo tarpu 37 straipsnis turi galioti tiesiogiai*“, tai reiškia, kad tuo Teisingumo Teismas patvirtino, jog Komisijai Europos bendrijos steigimo sutarties pagrindu yra suteikiama teisė minėtas priemones vertinti pagalbos teisės požiūriu.

(100) Be to, Teisingumo Teismas paaiškino, kad tiek 92 ir 93 straipsniai, tiek 37 straipsnis turi bendrą tikslą užkirsti kelią, kad valstybės narės „*valstybės monopolio veikla arba suteikdamos pagalbą*“ neiškreiptų konkurencijos sąlygų bendrojoje rinkoje arba nepadarytų žalos gamintojams ar kitų valstybių narių prekybai, tačiau tai yra nuostatos, kurios „*turi skirtingas taikymo prielaidas ir kurios, priklausomai nuo joms suteiktos formos, yra būdingos valstybės priemonėms*“. Galiausiai Teisingumo Teismas išdėstė, kad šiuo atskiru atveju nereikia tikrinti, kaip taikomos 92 ir 93 straipsnio nuostatos minėtų žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais.

(101) Iš šio teiginio negalima daryti išvados, kad Teisingumo Teismas atstovauja pozicijai, jog Europos bendrijos steigimo sutarties teisės nuostatos dėl pagalbos netaikytinos degtinės iš grūdų monopoliui suteiktoms subsidijos.

(102) Nors Vokietija ir pripažįsta, kad Teisingumo Teismas nepasisakė tiesiogiai apie monopolio teisėtumą pagal 92 ir 93 straipsnius, tačiau pareiškia, kad nėra jokios abejonės, jog Teisingumo Teismas priskyrė minėtąjį produktą prie žemės ūkio gaminių, kurie gali būti bendros rinkos struktūros objektu.

(103) Komisija konstatuoja, kad Teisingumo Teismas nepasakė savo nuomonės dėl minėtosios valstybės pagalbos. Todėl ji laikosi pozicijos, kad Teisingumo Teismo nutartyse, kuriomis Vokietija remiasi šioje byloje, nebuvo kalbama nei apie minėtų gaminių klasifikaciją, nei apie pagalbos Vokietijos degtinės iš grūdų gamykloms vertinimą teisiniu pagalbos požiūriu. Todėl cituotoji Teisingumo Teismo nutartis nėra susijusi su šiuo atveju.

D. **Pagalbos suderinamumas**

(104) Europos bendrijos steigimo sutarties 87 straipsnio 2 dalyje pateikiamos skirtingos pagalbos rūšys, kurios derinasi su Europos bendrijos steigimo sutartimi. Atsižvelgiant į minėtos pagalbos rūšį ir ypatybes, vis dėlto yra aišku, kad šiuo atveju nebuvo taikomos 87 straipsnio 2 dalyje a, b ir c punktuose išvardytos išimčių nuostatos.

(105) 87 straipsnio 3 dalyje yra išvardytos pagalbos rūšys, kurias galima traktuoti kaip suderinamas su bendrąja rinka. Akivaizdu, kad minėtosios nuostatos nepadėjo nei bendriems Europos interesams plėtojant svarbius projektus, nei didesnio sutrikimo valstybės narės ekonominiame gyvenime pašalinimui, nei kultūros plėtotei ar kultūrinio gyvenimo išsaugojimui, kaip numatyta 87 straipsnio 3 dalies b ir d punktų išimčių nuostatose.

(106) Atsižvelgiant į 87 straipsnio3 dalies a ir c punktuose nurodytas regionų plėtrai sukurtas išimtines nuostatas, reikia pasakyti, kad minėtoji pagalba be jokių skirtumų taikoma visiems Vokietijos regionams. Lygiai taip pat nėra abejonių, kad pagalba nėra skirta ir tam, kad būtų skatinamos išimčių nuostatose numatytos priemonės tam tikrų ūkio sektorių plėtrai remti (87 straipsnio 3 dalies c punktas), pavyzdžiui, tokiose srityse kaip moksliniai tyrimai ir technologijų plėtra, aplinkos apsauga, užimtumas ar mokymas, atitinkamai pagal Bendrijos taisykles ar gaires. Kadangi dėl tam tikrų ūkio sektorių plėtros negali būti pritaikomas joks kitas pagrindas, todėl minėtoji pagalba laikoma nesuderinama su bendrąja rinka.

(107) Vis dėlto Komisija yra tos nuomonės, kad yra tam tikrų priežasčių, leidžiančių kalbėti apie tai, jog Vokietijoje praktikuojama sistema dar bus išlaikyta per tam tikrą pereinamąjį laikotarpį.

(108) Pradėjus procedūrą, visos kalbamuoju klausimu suinteresuotosios šalys, išskyrus spiritinių gėrimų pramonės atstovus, protestavo prieš Komisijos pasiūlytą terminą. Vokietija aiškino Komisijai, jog būtinas keleto metų terminas, kad minėtoji pagalba galėtų būti panaikinama priimtinomis sąlygomis, nesukeliant pavojaus suinteresuotųjų gamintojų gyvavimui, kurie ligi šiol turėjo naudos iš subsidijų sistemos, apie kurią buvo pranešama, kaip to reikalauja nustatyta tvarka, ir dėl kurios Komisija dešimtmečiais neturėjo jokių pretenzijų.

(109) Visų pirma Komisija įsidėmėjo, kad degtinės iš grūdų gamybos ūkiniai metai prasideda spalio 1 d. ir baigiasi kitų metų rugsėjo 30 d. Ji atsižvelgs į tai, nustatydama terminus, kada Vokietija turi įgyvendinti įstatymų reformą.

(110) Vokietija įtikinamai išdėstė Komisijai, kad pramoninėms ir žemės ūkio degtinės gamykloms, kurios iki šiol, būdamos monopolyje, pagamintus distiliatus tiekė *DKV* įmonei, o ateityje, laikydamosi naujos sistemos, degtinę iš grūdų norėtų realizuoti pačios, teks imtis didelių investicijų. Tam priklauso, pavyzdžiui, naujos distiliavimo įrangos įsigijimas arba naujų pastatų ir sandėliavimo patalpų statyba (plieniniai kubilai, medinės statinės, laboratoriniai prietaisai, butelių išpilstymo įranga, supakuotos produkcijos sandėlis, leidimų statyboms užsakymas ir pan.). Vokietija mano, kad degtinės gamykla, gaminanti per metus 1 000 hektolitrų alkoholio iš grūdų, turės investuoti kasmet mažiausiai 400 000 eurų, kad galėtų realizuoti tokį alkoholio kiekį.

(111) Akivaizdu, kad reikalinga restruktūrizacija negali būti įgyvendinama nesuteikus papildomo termino, kurio metu būtų išsaugota esama finansinė pagalba, ar tai būtų gamybos išlaidų padengimas, ar kompensacinės išmokos. Visų pirma tai taikoma mažoms distiliavimo įmonėms, kokioms ir priklauso didžioji dauguma suinteresuotų verslovių ir (arba) agrarinių įmonių.

(112) Komisija pripažintų Vokietijos prašymo pagrįstumą, jeigu ji būtų galėjusi įrodyti, kad staigus dešimtmečiais teiktos pagalbos nutraukimas būtų sukėlęs pavojų didžiajai daliai su priemonėmis susijusių įmonių, visų pirma žemės ūkio degtinės gamyklų egzistencijai. Todėl turėjo būti numatytas pereinamasis laikotarpis, kuris nustatytas taip, kad degtinės gamyklos per šį laiką galėtų sureguliuoti savo gamybą pagal naują situaciją.

(113) Komisija taip pat pažymi, kad degtinė iš grūdų konkuruoja su kitais gaminiais, kurie priklauso Europos bendrijos steigimo sutarties I priedui ir gauna pagalbą. Kadangi šiuo atveju vis dėlto kalbama apie įmonėms teikiamą pagalbą, todėl per tinkamą laikotarpį ji turi būti nutraukta: todėl remiantis pirmiau minėtomis nuomonėmis, išlaikyti nuostatą per ateinančius maždaug dvejus su puse metų (iki 2006 m. rugsėjo 30 d.) galėtų būti laikomas tinkamas terminas. Jam pasibaigus, Vokietija privalo panaikinti nuostatą su visomis jos pasekmėmis.

(114) Todėl Komisija konstatuoja:

a) Žemės ūkio bei pramoninės degtinės iš grūdų gamyklos neturi daugiau gauti įmonėms teikiamos pagalbos subsidijų forma įstatymo garantuotoms kainoms išlaikyti.

b) Negalima ilgiau atsižvelgti į jų reikalavimus bet kokio kitokio pobūdžio pagalbai gauti, pavyzdžiui, kompensacijai už galimą pirmalaikį pasitraukimą iš sistemos.

c) Įstatymo pataisos turi būti parengtos kuo greičiau, pradedant 2005/2006 ūkiniais metais, ir įsigalioti ne vėliau kaip 2006 m. rugsėjo 30 d.

d) Vokietija informuoja Komisiją apie patvirtintas tikslines priemones, įteikdama pranešimą ne vėliau kaip iki 2005 metų antrojo ketvirčio pabaigos. Antrasis pranešimas apie faktiškai įgyvendintas priemones turi būti įteiktas Komisijai iki 2006 metų pabaigos.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Vokietijos Degtinės monopolio įstatyme esanti pagalbos nuostata degtinės iš grūdų gamintojų naudai yra nesuderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

Vokietija turi imtis visų reikiamų priemonių nuo 2006 m. rugsėjo 30 d. 1 straipsnyje minėtajai pagalbos nuostatai panaikinti.

3 straipsnis

Ne vėliau kaip 2005 m. birželio 30 d. Vokietija turi informuoti Komisiją apie numatytas priemones pagalbos nuostatai panaikinti.

Ne vėliau kaip 2006 m. gruodžio 31 d. Vokietija turi informuoti Komisiją apie faktinį numatytų priemonių panaudojimą.

4 straipsnis

Šis sprendimas yra skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Briuselis, 2004 m. lapkričio 16 d.

Komisijos vardu

Mario MONTI

Komisijos narys